

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Sagsøgt: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, fortolkes således, at sager, som omhandler håndhævelsen af Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasses (ferie- og aftrædelseskasse for ansatte i byggebranchen, herefter »BUAK«) krav på tillæg mod arbejdsgivere som følge af udstationering af arbejdstagere uden sædvanligt arbejdssted i Østrig med henblik på udførelse af arbejde eller i forbindelse med overladelse af arbejdskraft til Østrig eller mod arbejdsgivere med hjemsted uden for Østrig i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere med sædvanligt arbejdssted i Østrig, er »civil- og handelsretlige sager«, på hvilke den nævnte forordning finder anvendelse, selv om BUAK's krav på tillæg ganske vist vedrører privatretlige ansættelsesforhold og har til formål at dække arbejdstagernes privatretlige krav på ferie og feriepenge på grundlag af ansættelsesforholdene med arbejdsgiverne, men

- såvel størrelsen af arbejdstagernes krav på feriepenge i forhold til BUAK som størrelsen af BUAK's krav på tillæg i forhold til arbejdsgiverne ikke fastsættes ved kontrakt eller overenskomst, men ved en bekendtgørelse fra en forbundsminister,
- de tillæg, som arbejdsgiverne skylder BUAK, foruden at dække udgiften til de ferievederlag, der skal betales til arbejdstagerne, også tjener til at dække BUAK's administrationsomkostninger og
- BUAK i forbindelse med forfølgelse og håndhævelse af sine krav på sådanne tillæg i kraft af lovbestemmelse har mere vidtgående beføjelser end en privatperson, idet
 - arbejdsgiverne under sanktion af bøde er forpligtet til at indgive såvel begivenhedsrelaterede som månedlige indberetninger til BUAK under anvendelse af BUAK's kommunikationskanaler, til at medvirke og tåle kontrolforanstaltninger fra BUAK, til at give indsigt i løn-, forretnings og øvrige bilag og til at give oplysninger til BUAK og
 - BUAK i tilfælde af arbejdsgivernes tilsidesættelse af indberetningspligten har ret til at beregne de tillæg, som arbejdsgiverne skylder, på grundlag af egne undersøgelser, idet BUAK's krav på tillæg i så fald uafhængigt af de faktiske forhold i forbindelse med udstationeringen henholdsvis beskæftigelsen har gyldighed i den størrelse, som BUAK har beregnet?

⁽¹⁾ EUT 2012, L. 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod H.

(Sag C-582/17)

(2017/C 424/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgt: H.

Præjudicielt spørgsmål

Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne fortolkes således, at kun den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet første gang, skal afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, med den konsekvens, at en udlænding kun i denne medlemsstat i henhold til Dublinforordningens artikel 27 kan gøre gældende for domstolene, at der er sket en ukorrekt anvendelse af et af de ansvarlighedskriterier, der er omhandlet i Dublinforordningens kapitel III, herunder artikel 9?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 31, herefter Dublin-forordningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod R.

(Sag C-583/17)

(2017/C 424/36)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgt: R.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180) fortolkes således, at kun den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet første gang, skal afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, med den konsekvens, at en udlænding kun i denne medlemsstat i henhold til Dublinforordningens artikel 27 kan gøre gældende for domstolene, at der er sket en ukorrekt anvendelse af et af de ansvarlighedskriterier, der er omhandlet i Dublinforordningens kapitel III, herunder artikel 9?
- 2) I hvilket omfang har det ved besvarelsen af det første spørgsmål betydning, at der i den stat, hvor udlændingen første gang har indgivet ansøgningen om international beskyttelse, allerede er truffet en afgørelse vedrørende denne ansøgning, eller at udlændingen har trukket ansøgningen tilbage for tidligt?

⁽¹⁾ EUT L 180, s. 31, herefter »Dublinforordningen«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 12. oktober 2017, Skatteministeriet mod Baby Dan A/S

(Sag C-592/17)

(2017/C 424/37)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgte: Baby Dan A/S